

zarezo (pod. 58. d), na to zarezo takoj še eno proti prvi navpično, prav dolgo in kolikor mogoče z mladiko vstrično, tako da odpade vsled obeh zarez trščica, podobna prav dolgemu nohtu, ali še bolje, ščitku, kakeršnega puščamo očesu pri okulovanji. Obe zarezi moramo še dvakrat ali trikrat, sploh tolikokrat ponoviti, dokler pridemo s prvo, proti mladiki navpično zarezo blizu do zrkla. Tako smo naredili bodočemu cepiču potrebno sedlo *a*, pod. 59. — Kadar je sedlo narejeno, nastavimo ost (špico) kopulirne ostrine tikoma sedla in poskusimo z enim samim potezajem, obe pesti naslanjaje na prsi, narediti še drugo popolnoma ravno zarezo *b*, katero imenujemo stopinjo. Kdor si je pridobil v zarezavanji sedla in stopinje potrebno ročnost, delal bode oboje hitro in dobro; morda bode zadosti, če potegne samo trikrat. Konečno moramo odrezati še mladiko nad drugim ali k večjemu tretjim popom nad sedlom in sicer tikoma popa, in cepič postane tak. kakeršnega kaže *A.* pod. 59; zdaj je dovršen. Morda se utegne komu izmed čast. naših bralcev čudno ali vsaj nejasno dozdevati, zakaj naj pri osnovi sedla in tudi stopinje pazimo na to, da naredimo sedlo skoro tikoma pod popom, stopinjo pa nasproti onemu popu, a ne, kakor je skoro sploh navada, da ne ostane tikoma nad sedlom pop, ampak morda na nasprotni strani in tudi ne nasproti stopinje, ampak da ostane njeno hrbitišče golo. Eno in drugo ima temeljit vzrok: Pop nad sedlom požene, ako se je obneslo cepljenje, krepak poganjek, kateri preraste popolnoma uže v prvem letu, kadar zdebeli, ono vodoravno ploščico na podlogi, ki je nastala po odžaganji, in to tako, da skoro ni poznati, kje se končuje podloga in kje pričinja cepič. Pop pa puščamo stopinji na hrbitišči zaradi tega, da ostane podloga tudi po tem še požlahtnjena, če odlomi kaka žival, kak veter ali kaj družega cepič nad sedlom, kar se kaj lahko pripeti posebno pri podlogah, v roki cepljenih

Kedar je cepič pripravljen, začnemo še podlogo do dobrega uravnavati in to takole:

Najprej pomerimo s cepičevo stopinjo, kako dolgo stopinjo moramo vrezati na podlogi, da se bodeta obe popolnoma ujemali. Kadar smo to našli, odrežemo na podlogi, če smo ročni. z enim samim potezajem toliko lubadi in lesa, da nastane na njej, ako ni zelo debelejša od cepiča, cepičevi popolnoma enaka stopinja. Ker sta stopinji enaki, mora se cepičeva lubad popolnoma zlagati z lubadjo na podlogi. Zdaj nam ni družega, nego da ovijemo še oba dela, cepič in podlogo, s trdno vezjo ter zavarujemo nastale rane s primernim mazilom proti škodljivim vremenskim vplivom.

Najboljše vezilo je ličje od rafije ali debeli bombaž, najboljše mazilo pa mrzla, tekoča cepilna smola, katero napravimo tako le: Pol funta čiste smole raztopimo nad žarjavico; kadar je raztopljena, prilijemo ji, vedno jo mešaje, dva lota in pol prav močnega špirita, in cepilna smola je gotova. To smolo treba s čopičkom (penzeljom) na rane mazati; na zraku se kmalu strdi.

Če je podloga zelo debelejša od cepiča, nič ne dé; v tem primerljaji naredi podlogi širšo stopinjo, ter zadostuje, da se stopinja cepičeva le na eni strani popolnoma zlaga s stopinjo na podlogi.

S sedlanjem lahko požlahtni dobro izurjen sadjar do 300 podlog v enem dnevi in če je ravnal pravilno, izkazilo se mu jih ne bo morda več nego 1%.

Sladne kali (Malzkeime).

Mnogokrat so mi priporočali sladne kali za krmo molznim kravam in sploh živini. Jaz sem se hotel sam prepričati, koliko je na tej hvali in s čim je bolje krmiti molzne krave, in zaradi tega sem napravil naslednjo poskušnjo.

Kravam muricedolkam, kojim sem ob vedno enaki piči dajal mej rezanico vsaki po 1½ kilo otrobi na dan, dajale so poprečno na dan po 7 litrov mleka. Čez osem dni pa sem ob popolnoma enaki krmi dajal mej rezanico namesto 1½ kilo otrobov pa 1½ kilo sladnih kali, ter sem zapazil, da so krave povprečno dajale drugi dan samo po 6¾ litrov mleka in da so jako rade jedle rezanico, mej katero so bile pomešane sladne kali. Četrty dan pa sem zopet izmeril mleko ter našel, da sem nameril povprečno na eno kravo 7¼ litrov. Ko sem potem še deveti in dvanajsti dan meril, dobil sem 8½ litrov in pri tej meri je tudi ostalo. Razložka je torej pri eni kravi za 1½ litra mleka.

Ker so sladne kali in otrobi enake cene, razvidno je, da je mnogo bolje goved krmiti s sladnimi kalmi, nego pa z otrobi. Krmljenje s sladnimi kalmi daje prav malo dela, kajti treba jih je samo popariti z vročo vodo in potem pustiti, da se ohladi; v tem času se jako napno in dobe zelo prijeten duh in grenak okus, kateri pač stori, da krave prve dni ne jedo rade. Lehko jih pa tudi samo namočiš, kar pač potrebuje nekaj ur, ali tudi zadostuje. Čuditi pa se je, če pogledaš krave čez nekaj dni, s kakim veseljem žro rezanico, mej katero so sladne kali. Tudi prasci, kojim sem sedaj pričel pokladati sladne kali, z velikim veseljem jedo, vendar nisem dosedaj sam izkusil, kakšen je pri teh razložek mej otrobi in sladnimi kalmi, da bi mogel uže sedaj kaj več o tem sporočati. Videli in slišal sem, da kuretina tudi jako rada pobira namočene ali pa poparjene sladne kali, katere jej tudi bolje teknejo nego žito.

Nedavno sem se pogovarjal o tem s starim, skušenim živinorejcem, ki je trdil, da je razložek mej otrobi in sladnimi kalmi še večji, nego sem jaz izkusil. Pa poglejmo na Bavarsko ali druge dežele, po katerih je živinoreja veliko boljša nego pri nas, in koder plačujejo sladne kali po 7 gld. in čez 100 kilo, ali tam je vkljub toliko pivovarnam težko dobiti sladnih kali, ker se bližnji živinorejci podvižejo, da jih naglo kupijo.

Preverjen sem, da so sladne kali, ki se dobivajo po pivovarnah po tako nizki ceni, živinorejci dosedaj

veliko preveč prezirali, in zaradi tega jih priporočam iz svoje skušnje.

Otrobi in sladne kali so pri nas zelo enake cene v kljub temu, da so sladne kali mnogo več vredne za živinorejca nego najboljši otrobi, katere pa je dandanes uže težava dobre dobiti. Večinoma prodajajo pri nas ogerske otrobi, katere ima najprvo lastnik mlina, navadno kak žid, v rokah, in ta ne pozabi krstiti otrobov. Te pokupijo navadno od lastnikov zopet drugi židje, kateri tudi ne zaostajajo v sleparstvu, in to ljudstvo nam potem prodaja namesto poštenih otrobov zmes, mej katero se tako pogostoma nahajajo zmleti koruzni češarki in razne druge, živini le škodljive tvarine, koje so pač težke, pa ne pomagajo živinorejcu, da bi odebelil svojo živino, ampak polnijo le židu mošno. Saj vidimo, kako židje radi pokvarjajo celo človeški živež, in ako nimajo vesti, da bi tega ne pokvarjali, gotovo je toliko manj imajo za našo živino.

Domači mlinarji morajo svoje poštene izdelke prodajati skoro po isti ceni, po kateri so velikokrat pokvarjene in namešane židovske otrobi, ki imajo mnogo manjšo vrednost, le malo redilnih snovi, morda so za $\frac{1}{2}$ krajcarja cenejše nego domače, v istini pa za 2 krajcarja draže, a vendar gledajo živinorejci mnogokrat na to, kje kupijo za $\frac{1}{4}$ krajcarja ceneje, ne pa kje pošteno blago.

Kupujte torej, ako krmite z otrobi, iz domačih mlinov otrobi, ko bi jih morali tudi za $\frac{1}{2}$ draže plačevati, zato pa doboste pošteno robo, podpirate domačo industrijo, ohranite si zdravo goved, katerej koristijo zdrave otrobi, židovske pa, ki so mnogokrat celo z gipsom in drugimi rečmi namešane, pa ji le škodujejo.

Pač bi bilo želeti, da bi tudi pri nas dobili zavode, kateri bi pazili na človeški živež, ki se tolikokrat pokvarja, ali dokler nimamo takih zavodov, moramo sami sebe varovati in gledati, kaj da kupujemo in s čim krmimo svojo živino.

Gabrijel Jelovšek.

Vprašanja in odgovori.

Odgovor na vprašanje 95. Najbolj očisti pitno vodo v vodnjaku jegulja, ki pa mora biti uže najmanj $1\frac{1}{2}$ čevelj dolga. Premajhno jeguljo bi umorile pijavke. Jegulja polovi tudi vse druge v voli živeče živali.

Prof. J. Kr.

Odgovor na vprašanje 96. Vsakovrstne uši na živalih sem pregnal še vselej najbolje s petrolejem. Za konjske uši pa ni boljšega pripomočka od petroleja. Petrolej ne škodi nič živali, lizati ga niti noče, le z odprto lučjo ne hodi blizu.

(G. L.)

Vprašanje 98. Bral sem nekoč nekje, da sadijo krompir tudi jeseni. Če je to res, imela bi jesenska saditev za mene mnogo prednosti. Kaj je Vaše mnenje? (G. N. v N.)

Odgovor: Res sadijo krompir tudi jeseni in sicer zato, da dobodo spomladi prav zgodaj krompir. Vendar

Vam ne moremo priporočati jesenske saditve, ker je krompir v veliki nevarnosti, da ne pozebe spomladi. Posebno nevarne so zime brez snega in zgodnji spomladanski mrazovi.

Vprašanje 99. Tri leta uže redim angleške prasiče. Jedo radi, so zdravi in prav dobro se debele, le kadar pride zima, postanejo pa bolj klaverni, in še vsako leto mi je kateri poginil. Kaj je vzrok? (Z. L. v Dr.)

Odgovor: Angleški prasiči so goli in vsled tega dosti občutljivejši do mraza nego domači prasiči. Stavili bi kaj, da imate posebno mrzle svinjake, ki so tudi vzrok boleznih Vaših prasičev. Angleški prasič mora imeti snažen in gorek svinjak.

Vprašanje 100. Kje dobim želoda za seme? (A. K. na B. V.)

Odgovor. Ni nam znano, kje je dobiti želoda za seme, prosimo pa naše čitatelje, naj nam ako jim je znano, to sporoče.

Vprašanje 101. Na mojih rožah, ki jih imam v loncih na oknu, zaredile so se ušice. Kako naj jih preženem? (E. J. v M.)

Odgovor: Najboljši pripomoček proti listnim ušicam je roka. Dobro preglejte večkrat rože, in koder najdete ušico, pa jo zmečkajte. Če se Vam to gnusi delati z golimi prsti, oblecite kako staro rokavico. Priporočajo tudi milno in tabačno vodo, perzijski mrčesni prašek, caherlin i. t. d., a iz svoje skušnje Vam moremo priporočati le prvi pripomoček.

Gospodarske novice.

* Gospod Jos. Fr. Seunig, podpredsednik c. kr. kmetijske družbe kranjske, bode praznoval 19. t. m. petindvajsetletnico svojo, od kar je vstopil v glavni odbor te družbe. Gospod Seunig je bil namreč izvoljen za odbornika 19. novembra l. 1862. ter je ostal neprenehoma v odboru od istega časa do sedaj. Od 24. novembra l. 1880. na dalje je g. Seunig tudi podpredsednik družbi. Gospod Seunig se je vedno odlikoval z marljivim delovanjem kmetijstvu in kmetijski družbi sploh na korist, in reči moramo, da so v tem obziru zasluge njegove velike. Na mnogaja leta!

* Naš urednik g. Gustav Pirc je izbran za sotrudnika pri sestavi knjige „Die oesterreichisch-ungarische Monarchie in Wort und Bild“, katero izdajajo na Dunaji pod pokroviteljstvom Nj. ces. vis. cesarjeviča Rudolfa. Gosp. Pirc je povabljen s pismom, podpisanim od cesarjeviča samega, naj spiše spis o kmetijstvu in gozdarstvu na Kranjskem.

* † Karol Seitner. Umrli je 28. oktobra t. l. v Salzburgu gospod Karol Seitner, c. kr. deželni gozdni nadzornik. Pokojnik je bil od leta 1867. do l. 1875. ud glavnega odbora c. kr. kmetijske družbe kranjske. Kako je delal kot uradnik obrtne družbe, v živem spominu je še vedno našim Gorenjcem, da ga ne bodo tako brž pozabili; za to je žalibog predobro skrbel.